

СИСТЕМА ОСВІТИ ЯК СОЦІАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ

Специфічність процесу соціалізації людей у системі освіти полягає в тому, що він відбувається цілеспрямовано, систематично, планомірно, з допомогою певного кола осіб (педагогів), у спеціальних закладах.

Соціальна функція освіти це роль, яку соціальний інститут виконує стосовно потреб суспільства або його частини. Однією з основних соціальних функцій сучасної системи освіти є функція професійної соціалізації, тобто підготовка кваліфікованих кадрів для всіх сфер суспільного життя. Якщо прибічники теорії функціоналізму підкреслюють позитивне значення взаємодії освіти з соціально-класовою структурою, то з точки зору теорії соціального конфлікту ця взаємодія має суспільне негативний характер. За цією теорією, освіта несе небезпеку конфліктних ситуацій, її розглядають як втілення різних групових конфліктів, вважають, що вона сприяє експлуатації і пригнобленню груп, які перебувають у несприятливих умовах.

Система освіти виконує і функцію загальноосвітньої підготовки. Деякі дослідники розглядають цю функцію як аспект виховної функції, називаючи її гуманістичною, «розвиваючою». Саме в ній виявляються відмінності між спеціальною і загальною освітою. Загальноосвітня підготовка допомагає розширити межі професіоналізму, розкриває простір ерудиції та кругозору. Крім того, професійна підготовка, засвоєння спеціальних знань неможливі без попередньої загальноосвітньої підготовки. Вона є основою підготовки до професійної діяльності, перекваліфікації, розвитку здібностей до професійної мобільності, професійної адаптації. З точки зору теорії людського капіталу, освіта не є фактором, який одразу споживається. Скоріше, це капіталовкладення, яке у майбутньому принесе прибуток. Цей капітал збільшується в процесі навчання. Система безперервної освіти не дає змоги йому знецінитись. А одержана в юності загальноосвітня підготовка є основою для подальшої безперервної освіти.

Науковий керівник: Настояща К.В., к. соц. н., доцент